

1235

1222. Frith. Os. Lund.

11

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De talte min farfar om de här;

Gengängersfå.

De va en piga i Ryd, som va död, men hon - under de hon lå i kistan - så slet hon upp så många par strumpor.

Hon hade vatt så livad av sej, men hon levde, å vatt ~~var~~ me allti, när de va nåt.

Å hon lå aldri still i kistan, men hon sto över jord.

De försökte på alla möjliga vis.

De ställde kistan opp å ner mot väggen, men på

Ryd: i Glömminge socken.

men på morron, så sto hon rättless i den igen.

En gång, då ungdomen va ute en kväll, så kom hon te dom. De lekte å hade de där "kråkan vill ha fet stek" /kråka vd ha fél sték/ å sprang å paxade varandra. Då va där en, som paxade henne också. Men sen ifrån den dan hade han ingen hälsdag.

paxa /påks, påksad, påks, epåksad/: näp en leker tafatt, så slår en till den som en ska ta fatt på, å säjer "pax", försåvida att en inte ska höd /hälla/. Då måste en ta dom te fånga en lagom lågg stund. Tills de ger opp att vilja slita eller så.

hälsdag /hälslaa/, ett ganska ovanligt ord.

LUNDs UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

1235

Fredrik Olof
Lundberg.

3. 3

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De va en piga i prästgåln / Glömminge präst-
gård /. En gång, när hon gick förbi kyrkgåln,
så så hon en, som lå där ~~på~~ muren å kravlade
som om han skulle vilja över. Då to hon å buf-
fade te honom så han ramlade över muren.
"De ska du ha gott för, ~~esa~~ han då te henne.

Pigan öf Glömminge-
gåren.

buffade /knuffad/: knuffade.

4.
4

1235

Sen nästa morron gick hon där igen förbi å
då hittade hon ett guldur där på muren.

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV